

INNEHÅLL

Tidning nr 102 – Höst 2022

- 03 Ordföranden
- 04 Årsmötesprotokoll och verksamhetsberättelse
- 06 Nästa års träff i Vindeln, norr om Umeå
- 07 Europaresor med olika utmaningar
- 12 Risken med att åka MC i byxor!
- 13 Årsträffen i Sjögestad
- 20 Anders byggde sin egen ISR café racer
- 22 Mjölharens Black Shadow. Myt eller verklighet?
- 26 Jimmys framgaffel gav vika på motorvägen
- 27 Ny medlem, Jacob Garder
- 28 Fiffigt ventilverktyg om man har tillgång till svarv
- 29 Tomas' place blev centrum för lokalträffar

Förstasidan: You meet the nicest people on a Honda, sa reklamen en gång. Och det verkar som att en Vincent inte bara drar intresse från äldre gubbar ...

Från vänster: Anna Kollnert, Ann-Sofi Riedel, Anna-Lena Hultgren, Carola Freier, Ulrike Sievers, Waltraud Burhop och Agnes Löfqvist.

Sistasidan: Jimmys maskin på Sardinien hösten 2022. "Turen blev på 3.000 km i alt, heraf Ca. 1.500 km på motorvej. 3 færger, to autotoge. Fint vejr, en dag ramte jeg en kraftig regnbyge men så tørretumblerde jeg mit tøj i et vaskeri. Vincenten hakkede lidt fra Livorno mod Innsbruck, skildte karburatorene ad og den kørte fint bagefter."

Julens bästa mjuka klapp!

Ni kanske tänker på tidningen? Den som levereras med blandning av entusiasm, passion, vördnad, hårt arbete och svett. Men, den bästa mjuka julklappen är naturligtvis en stickad Vincenttröja.

Bengt Jonasson från Dalarö ringde och berättade att han har en tröja han vann på lotteri vid Vincent-träffen i Nora 1977. Den är klassiskt svart och det andra vet ni.

Den är bara använd 1 gång.

För mig låter det otroligt! Agneta Haglund har ju gjort några nya också. Ta chansen att skaffa en tröja som värmer, är vacker och räknas som original o högsta kvalitet på samma sätt som /C i ett ramnummer!

Calle hyser vissa planer på en "Calletur" som kanske kommer att gå via Norge och Nordkapp. Det är en fin resa och precis kring midsommar när träffen äger rum, är det möjligt att uppleva hur solen cirkulerar närapå hela varvet runt. Man skulle gärna vilja se Norrsknen också men då skall det vara mörkt.

Norge är fantastiskt vackert. När jag åkte till Nordkapp på min Comet så förundrades jag över att det var 84 mil mellan Luleå och Nordkapp men i praktiken tog det 1,5 dagar och det är ju inget att prata om.

En av tyskarna som var med hade en GoPro kamera så han filmade nästan hela tiden och det var underbart.

Framöver kommer kanske reservdelsförsörjningen att bli ännu enklare genom 3D-printning. VOC Spares skickar ut en tidsbegränsad ritningsfil och sedan går man till en "metall 3D-printerfirma" runt hörnet som skriver ut detaljen. Närproducerat och man slipper postens tullavgift. Man behöver inte ha med sig några delar utan knappar bara in på telefonen vad man behöver och vips har man det. Reparera vid väggkanten blir något helt annorlunda än idag. Fast de försiktiga kan ju alltid ha med sig en liten låda med grejer som är bra att ha...

Planeringen inför nästa årsträff i Vindeln är svår för min privata del. Min son tar studenten, mellandottern slutar 3 årig universitetsutbildning i Kalmar och min äldsta dotter slutar en 5 årig gymnasieläroinbildning i Lund. Jag får nog försöka hitta en ställföreträdare i Vindeln för att klara barnen.

Planera och förbered. Det är inte omöjligt att köra till Vindeln! Tro mig, jag vet. Jag har gjort det, ☐ ☐

God Jul och Gott Nytt År !

önskar Mats Johansson

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

PROTOKOLL

fört vid årsmötet 2022-06-01 med Scandinavian Vincent Club, Sjögestad Motell

§ 1 Mötets öppnande

Mats Johansson hälsade de närvarande välkomna och förklarade mötet öppnat.

§ 2 Justering av röstlängd/medlemslista

Röstberättigade är medlemmar upptagarna i deltagarlistan för träffen.
Deltagarlista upprättades. Beslöts justera den vid behov.

§ 3 Godkännande av kallelse

Kallelsen godkändes.

§ 4 Val av mötesordförande och sekreterare för årsmötet

Till ordförande för mötet valdes Mats Johansson. Som sekreterare valdes Börje Kollnert

§ 5 Val av två personer att justera mötets protokoll/rösträknare

Till justerare/rösträknare för mötet valdes Kjell Malmström och Torbjörn Nilsson.

§ 6 Fastställande av dagordning

Dagordningen godkändes.

§ 7 Föregående årsmötesprotokoll

Protokollet godkändes.

§ 8 Föredragning och godkännande av verksamhetsberättelse

Verksamhetsberättelsen lästes upp och godkändes.

§ 9 Fastställande av resultat och balansräkning och revisionsberättelse

Jan Stigsén redogjorde för resultat och balansräkning. Resultatet blev -15 250: -.
I kassan fanns 35 862: -. Tillgångar minus skulder = årets behållning blev 18 365: -.
Minusresultatet beror på beslutade julgåvor med anledning av jubileumsåret.
Årets revisionsberättelse lästes upp. Resultat och balansräkning godkändes.

§ 10 Ansvarsfrihet för styrelsens medlemmar

Styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

§ 11 Val av ordförande, sekreterare och kassör (för ett år), ledamöter (för två år)

Till ordförande valdes Mats Johansson.

Till sekreterare valdes Börje Kollnert.

Till kassör valdes Jan Stigsén.

Till ledamot valdes Johan Ulf och Neville Higgins

§ 12 Val av revisor och revisorssuppleant (för ett år)

Till revisor valdes Anders Löfqvist, till revisorssuppleant valdes Henry Riedel.

§ 13 Val av valberedning (för ett år)

Till valberedning valdes Patrik Olsson och Jörgen Rutegård

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

§ 14 Behandling av styrelsens förslag och inkomna motioner

Till nästa årsmöte skall styrelsen ta fram ett förslag för att förtydliga stadgarna avseende nyval resp. omval. Neville föreslås till hedersledamot och att styrelsen utökas med en ledamot helst från Norge.

Inkommen motion avseende premiering av att delta med Vincent diskuterades. Premiering skall ske genom lottning bland de som åkt till träffen på en Vincent eller kört under lördagens utflykter. Premien skall räknas in i träffens kostnader.

Röstning genomfördes om vad premien skulle bestå av. Förslag 1 Halv träffavgift i kontanter Förslag 2 Utmärkelse/gåva som träffvärdarna och styrelsen bestämmer vid varje tillfälle. Förslag två vann med röstsiffrorna 20 mot 10.

§ 15 Faställande av medlemsavgift, uppbördstermin samt budget för kommande verksamhetsår
Jan Stigsén presenterade budgetförslag som utan julgåva landar på 10 000: - i plusresultat.
Beslöts att behålla medlemsavgiften oförändrad 250: - och att godkänna budgeten.

§ 16 Kommande träffar

2023 år träff kommer hållas hos Vindels Camping i Västerbotten den 16-18 juni med Sune Lindberg, Gunnar Grönlund och Jörgen Rutegård som värdar

2024 Danmark Peder Hansen som värd

2025 ev. Fleninge Helsingborg

§ 17 Övriga frågor

Riktlinjer för arrangörer av årsträffar har tagits fram och finns på hemsidan.

Jan Stigsén visade hur träfftröjor kunde ha samma utförande vare år där årets träff kunde tryckas på plats.

Försäljning på Facebook har testats, annonserna förs även in på hemsidan, viktigt att säljaren tar bort annonsen när varan är såld, tas bort efter 6 månader.

Nya medlemmar presenterades.

§ 18 Avslutning

Ordföranden förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet:

Börje Kollnert
Mötessekreterare

Justeras:

Kjell Malmström

Torbjörn Nilsson

2023 – Vindelns

Första mötet inför SVCs årsträff 2023 har hållits. Den blir som nämnt i Vindelns 60 km norr om Umeå. Platsen blir Vindelns camping, med stugor och hotell, alldeles vid Vindelälven och forsarna, 16-18 juni.

Vi lovar ljus dygnet om och mycket vatten i älven. Som vanligt samling med mat fredag kväll, utflykter, årsmöte och middag på lördagen, och avfärd efter frukost på söndagen. Vi tittar på lördagstur till motormuseet i Vännäs, men även på andra alternativ för dem som vill, som Buberget i närområdet och Mårdseleforsarna. Priser kommer efter uppdatering. Träffgeneral är Sune Lindberg och vi är flera som hjälper till. Se vidare på vincenthrd.se

Scandinavian Vincent Club

syftar till att främja intresset för Vincent HRD och skapa kontakter mellan Vincentintresserade i Skandinavien. Mer aktuell information hittar du på klubbens eminenta hemsida vincenthrd.se
För frågor om medlemskap, kontakta ordförande Mats Johansson, Västervik. Tel 0761-011650

Ömsom regn - ömsom sol

Framme vid Kielfärjan efter försening. Mot kontinenten för Calle och Börje.

Långfärdsåkarna Calle och Börje har gjort två långa resor ner på kontinenten på sensommaren och hösten.

Och alltid lär man sig något nytt. Som vikten av att ha extra däckslang med. Av rätt sort.

Samt att regnkläder är väldigt bra att ha.

Kunde man dessutom ha haft inbyggd AC för att stå emot 42 graders värme så hade det tydligen också varit bra.

Sommarens väderväxlingar på kontinenten är inte att leka med!

Först på programmet stod Franska rallyt i norra Frankrike.

Sträckan rörde sig om 100 mil enkel väg.

Men allra först gällde färja från Göteborg till Kiel.

Och det började bra. Nästan.

I höjd med Vårgårda och med cirka 70 kilometer kvar till färjan, fick Börje en punktering, en lång trallskruv rakt in i däck!

Han satte snabbt igång med att byta slang.

Med rutin skulle det snart vara fixat. Dock krävdes mer än rutin. Ventilen på den medhavda slangen var grövre än vad hålet i fälgen tillät! Slangen var till att användas ihop med ett slanglöst däck/fälg.

Vad gör man nu? Klockan tickar.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Han ringer Calle som tar ner en batteribormaskin från hyllan och sätter av åt nordost mot Vårgårda till haveriplatsen.

Väl på plats fixar de fälgen, monterar, pumpar, kollar och tittar sen på klockan.

Det kan gå. Nätt och jämnt.

Sammanfattningsvis kan sägas att de körde så fort Börje vågade. Det visade sig sedan att trycket i bakdäcket bara var 0,5 kg.

Ner till Göteborg, längs trafiklederna, mot Tysklandsterminalen.

Marginalen var inte på deras sida. Den var två minuter fel. Personalen i biljettkassan slog ut med armarna. De tog sedan och ringde, men nej. Det går inte. Personalen som svarade för lastningen sa tvärt nej.

Biljetterna var inte ombokningsbara.

Men tjejen i kassan tyckte synd om Calle och Börje och nya biljetter ställdes ändå ut till nästa dag.

Så med en dags försening blev det inte som de tänkt från början. Det vill säga inga små trevliga landsbygdsvägar genom mellaneuropa mot Frankrike!

Istället blev det motorväg via Hamburg och Antwerpen.

- Vilken trafik, säger Calle. Det var tätt med långträdare i båda högerfilerna och långa köer förbi storstäderna. En jobbig åkdag.

Calle åkte på sin Egli twin och Börje på sin 70 år gamla Rapide som renoverades för några år sedan. Båda maskinerna gick klockrent.

Dans till dragspel och en vacker A-Comet. En bra dag i Frankrike.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Träffplatsen låg i Merville i Normandie. De cirka 50 deltagarna bodde bekvämt i något som liknade ett konvalescenthem.

Trevliga utflykter samt förstklassiska luncher arrangerades. Det var cirka 40-50 besökare och ett tjugotal Vincentmaskiner.

Detta var varma dagar med temperaturer runt 42 grader.

När de planerade återresan så skulle det vara lite svalare att åka via bergstrakterna i Ardennerna, tänkte de.

- Jo, hej. Det var lika varmt där! Det går helt enkelt inte att svalka sig genom att köra med öppet visir när det är över 42 grader.

Väl hemma laddade de om för nästa resa. Nu var det fråga om tre veckors Vincentträff i Österrike och Italien.

Färdvägen innebar körning till Ystad och därifrån nattfärjan till Swinoujscie i Polen.

- Den ankom tidigt till Polen och det var bra för att komma igång med körningen.

I Dresden gjorde de resans kanske vettigaste köp i form av regnhandskar och ett regnställ till Börje. Calle hade redan köpt ett nytt ställ på hemmaplan.

Resonemang: "Man kan inte ha tur med regngudarna i evighet!"

Via småvägar tog de sig sedan genom Polen, Tyskland, Tjeckien och Österrike utan att köra en meter motorväg. Dessutom utan att få nämnvärt med regn på sig.

Nästan framme i Wagrain för rallyts första del. Bra vägar och fint väder. Dock såg resten av veckan ut att bli dålig.

På väg till träffen i österrikiska Wagrain hälsade de bland annat på hos firman British Only. De säljer mycket delar till brittiska motorcyklar och är även inblandade i projektet

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

att återuppliva det anrika märket Brough Superior, ni vet favoritmärket för bland annat TH Lawrence, Lawrence av Arabien.

Väl i Wagrain mötte Anders L upp med sin Rapide. Anders delade med sig sina erfarenheter att ”tappa” kedja på motorväg, en erfarenhet man kan vara utan. Cirka 30 deltagare, men bara omkring åtta som kört till träffplatsen. Fint boende och bra förplägnad som alltid vid träffen i Österrike. Bland de mest imponerande utflykterna i Österrike var en tripp till isgrottor där guiden lyste sig fram med, inte lampa, utan med en rulle med magnesiumband som brann med ett intensivt ljus.

Besök hos Red Bull

Andra minnesvärda mål var ett besök som träffvärderna Mischa Schartner ordnat hos Red Bull som sponsar bland annat ett F1-stall!

Där visades F1-bilar och en massa andra prylar med Red Bull-anknytning. Men de fick även en specialvisning i Red Bulls privata flyghangar där flygplan och helikoptrar servades och pysslades om, samt göra besök i verkstadsdelen där underhåll och tillverkning av flygplansdelar utfördes. Behöver vi tillägga att golven där var dammfria och nästa spegelblanka?

De fick gå in i ett fyrmotorigt passagerarplan, ett DC-6 flygplan från 1958 som VIP-gäster flögs i till och från F1 tävlingar. VIP-folket kunde slappna av i ett plan med en lyxinredning med mjuka skinnfätöljer, polerat trä med intarsiainläggningar med mera. Renoveringen av detta flygplan hade tagit 90 man tre år i anspråk.

Vi vanliga dödliga spelar nog i en annan liga. Nåt att begrunda när din hoj ger dig lite ont i akterkastellet!!

På väg ner till italienska delen av träffen så passade de på att göra ett besök på det nyöppnade högt belägna MC-muséet i Timmelsjoch, ni vet det som helt gick upp i lågor för något år sedan! Samlingarna består nu återigen av fantastiska maskiner, sällsynta och vackra på alla sätt.

- Stark sol, men bara två graders värme. Calle har monterat termometer på styret. Fortsättningen söderut in i Italien inkluderade en egenartad doftupplevelse när de körde två mil genom enorma äppelodlingar.

Speciell övernattnig

Övernattning vid Gardasjön. Hotellet var lite speciellt. Pristaxa för att hyra rum över natten var väl en sak. Men där fanns även alternativ att hyra rum per timme! De få hotell som fanns i omgivningen var alla fullbelagda så det var bara att ta det som erbjöds. Spegel i taket både över sängen samt jacuzzin ingick i konceptet. (Eftersom detta är en barntillåten tidskrift du håller i handen, avhåller vi oss från mer exakta beskrivningar av den flexibla taxans möjligheter, eller de aktuella förehavanden som etablissemangen tillät. Om man säger så ...

Platsen för den italienska träffen var i Asti, i närheten av Turin. Cirka 25 deltagare. Antalet som faktiskt körde sin Vincent dit har tunnats ut, i år var det fem. Däribland Calle och Börje samt Gill och Ernie Lowinger som besökt SVC-träffar i Sverige så sent som 2015 och 2016.

Isgrottor i Österrike som träffdeltagarna fick besöka. Guiden använde inte lampa utan skapade ett intensivt ljus med en rulle brinnande magnesiumtråd.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Under träffen arrangerade italienarna bland annat en utflykt där man fick lära sig det mesta om framställning av grappa. Här var det allvar. Ingen finkelsprit här inte, utan den lagrade grappan hanterades som finaste whisky och såldes till aningslösa turister i flaskor som angavs vara 35 år gamla.

Första planen var hemresa via Polen , men ...

För att undvika de trefiliga motorvägarna valdes en först en östligare rutt, nästan samma som på nedvägen. Så fort de kommit in i Österrike började dock regnet.

Med den färiska nyheten om ett attentat på gasledningar i Östersjön misstänkte de sedan att deras färja från Polen eventuellt inte skulle gå.

Därför blev det nu kursändring med sikte på Kiel.

Störtregn och 2-9 grader hela vägen från södra Österrike till Kiel. Ok, de hade faktiskt uppehåll mellan Lüneburg och Hamburg, cirka 100 km.

Det blev som sagt en blöt tillställning. I form av tyskt regn, alltså.

- Vi körde 60 mil i sträck i ösregn, minns Börje.

Resten av resan hem till Västsverige gick dock fint. Totalt cirka 600 mil och maskinerna gick fint hela vägen.

Greps av polis för att de bar byxor!

1916 blev de två systrarna Adeline och Augusta van Buren de första kvinnorna att korsa USA på solomotorcyklar. De fick kämpa mot många hinder. Ett av dem var att de vid upprepade tillfällen greps av polis. För att de var klädda i byxor!

Att säga tiderna var annorlunda verkar vara dagens Understatement!

Se "Grace and Grit. Motorcycle Dispatches from Early Twentieth Century Women Adventurers".

Lyckat årsmöte i Sjöggestad

Glada ansikten. Jacob Garder, Kjell Malmström och Patrik Olsson i restauranten.

**Bra organisation, tur med vädret och många deltagare på intressanta maskiner!
Kan det bli bättre?**

Årsmötet i Sjöggestad utanför Linköping blev en fin träff för alla inblandade.

Omkring 60 deltagare hade kommit dit på 32 Vincentmaskiner.

Extra intresse drog Anders Håkanssons hembygge i café racerstil. En Hedlund 1000cc sidvagnscrossmotor i en ISR-ram (Ingenjörfirman Sven Rising).

Provstart gjordes förstås till allas beundran. En del medlemmar hade tagit sig till träffen på andra maskiner än Vincent. Och det är ju OK.

Värt att nämna är Nimbus, BSA förkrigare, Ducati, Triumph, HD, Honda och BMW.

Som 60-tals-rockers

Det var annars en speciell upplevelse för den som höll lite koll på parkeringen framför motellrummen.

Folk anlände efter hand i dånande gäng som de värsta 60-talsrockers. Danska gänget brakade in och efter en stund kom Smålandsgänget med Tomas Johansson, Lennart Pettersson och Stig Gustavsson som inte hade låtit sig stoppas av nåt så enkelt som en punktering.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Anders Håkansson, på knä, bakom sitt rustika café racerbygge. Byggt för smidig användning men med gott om effekt ändå.

Sen kom Skånegänget indunrande på fyra maskiner och efter dem paret Anna och Börje Kollnert på Börjes Rapide. Paret Henry och Ann-Sofi Riedel kom tillsammans på Henrys tusenkubiks Egli.

Ett Long Distance-pris borde gått till Klaus-Dieter Sievers som kom från Norrland med sin Comet. En nätt tripp på 900 kilometer, enkel väg! Men nästan glömdes den prisutdelningen bort.

I restauranten serverades riktigt med välsmakande mat på kvällen. Vi kunde vi välja mellan kyckling i gräddsås och fläskfilé med kulpotatis.

Sedan tätnade skaran av intresserade runt Anders Håkanssons ISR-maskin. Jodå, 100-hästarmotorn startade med ett mullrande!

Många var frågorna och Anders berättade utförligt om bygget och hans kontakter med Hedlund om modifieringar.

En annan föreläsning bjöd Patrik Olsson på när han avtäckte sin 1330cc-motor från Fritz Egli Jr. Motorn hade han tagit med sig i bagageutrymmet på bilen!

Olika utflyktsmål

Lördagens frukost höll ren hotellstandard (!) med det mesta som en nyvaken, hungrig SVC-klubbmedlem kunde önska!

Efteråt förberedde sig deltagare för olika utflykter. Redaktören hamnade med Kjell Malmström och Jan Stigsén på Flygvapenmuséet i Linköping. Ingen koppling alls till tvåhjulningar men värt ett besök ändå.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Stig Gustavsson och Tomas Johansson, verkade trivas i den östgötska kvällssolen.

Holger Reeder och Waltraud, Thomas Frahm och Carola, Klaus-Dieter Sievers och Ulrike.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Cirka 32 maskiner med ägare. På söndagen tittade ytterligare en in, bördig från Osby.

En eloge till arrangörerna Anders Håkansson, Mikael Amundin, Göran Jakobsson och Dag Fraser för allt, inklusive att de följde den nya idén att inte satsa på en gemensam utflykt utan istället tipsade om utflykter till olika sevärda mål. Hjälp från Jan Stigsén ska också nämnas. Bland utflyktsmålen fanns Motala Motormuseum, Vadstena Slott och Boxholms bruksmuseum. Årsmötet bjöd inte på stora överraskningar. Omval av fem ledamöter. Läs gärna verksamhetsberättelsen på sidorna 4 och 5 i tidningen.

Jörgen Rutegård berättade om Eezer-projektet med praktiska lätta MC-ambulanser för att hjälpa människor i Afrika i avlägsna byar. Ett enkelt system för att få exempelvis födande kvinnor till en klinik i en miljö där vägar kan vara dåliga och ambulanserna fåtaliga.

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Säg hej till publiken!

Foto: Från taket, Anders Lincoln. Från marken, Ann-Sofi Riedel

Nästa träff blir full av naturupplevelser. Jörgen Rutegård berättade om planeringen och lovade strömmande forsar och midnattsol för 2023 års SVC-träff i Vindeln norr om Umeå.

Jimmy Clemmensen höll sedan i den populära auktionen och utförde arbetet med fitness.

Och flera nya medlemmar har vi fått! Bland dem kan nämnas Lars Frandsen och Jacob Garder, Danmark. Från Sverige Inge Jonsson, Patrik Ellert, Nisse Berglund och Gustaf Ormin.

Lördagens middag. Den gick inte av för hackor! Kalvytterfilé med rödvinssås med bland annat råstekt potatis och brynt svartkål. Efter det vaniljpannacotta med hallon.

Nattlig underhållning?

Lördagskvällen förflöt ungefär som fredagskvällen med mycket ”hygge” som danskarna säger. Diskussioner, frågor, nya upptäckter på maskiner man inte sett förut!

Enda frågetecknet var kanske vad som hände sent på natten!

Vem i hela friden var det som startade sin maskin med ett brak mitt i natten, som varvade och gasade som om det gällde ett nödsituation!! Och väckte nästan alla som sov!

Nåväl, efterhand tystnade maskinen och ägaren klev av sin långfärdsmaskin med sin buckliga bensintank!

Endast vår goda uppfostran afholder os fra at fortælle navnet på den slyngel som gjorde det!

OK, just joking! Men De har været observeret, mister!

Söndag. Resdag.

Som tidigare en bamsefrukost för den som ville!

Sen följde packande av maskiner. Avsked av vänner, nya och gamla. Diskussioner om resväg hemåt.

Så bar det av. Grupp efter grupp lämnade en väl genomförd årsträff med förhoppningsvis, goda minnen och planer på att kunna komma på nästa års träff i norra Sverige!

Några avgörande haverier under resan hem verkar inte ha inträffat.

En Nimbus tålde inte svenska bränslet hur som helst. Föraren kunde dock rulla nerför en backe tillbaka till macken och rätta till saken.

Jan Stigsén drog åt någon avgasmutter och Torbjörn Nilsson fick bränslestopp. Något som snabbt redde ut av Anders Lincoln som stannade och hjälpte till.

En däckexplosion på en dansk maskin inträffade också. Lite oklart hur det gick.

Nu berättar Michael Burkert från Hamburg om sin långa resa hit och hur det var på Sjögestad.

Text: Johan Ulff

Some were lucky. Lucky enough to get a prize!

My latest big trip was to the Scandinavian Rally in July. I went with the bike to Kiel and took the night ferry from there to Gothenburg where I was picked up by Calle Sjöblom for one of his famous “Calle-Tours” to the rally site.

The weather forecast was frightening with gale winds and rain, but in the end it was sunshine from the first mile to the last. Johan Ulff and two others joined us during the ride so we reached with four Vincents and one modern bike relatively trouble free the motel in Sjögestad.

Relatively because at the last stop for refueling I felt my kickstart crank going easily down without engaging the engine to turn. A friendly push start helped to overcome the problem and we reached safely our destination.

The morning after I took the kick start cover off just to find a broken circlip G27 smiling back from the bottom of the cover. Cheap little part, but if you don't have one in spare, fun is over!

Calle took his phone and found a friend nearby who was also coming to the rally and

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

would bring a spare one. So we waited quite some time for his arrival just to find out that another fellow had taken his luggage in his car hours ago and a little box of circlips was already since long on the rally site! Well, in the afternoon the problem was fixed and everything nailed together again.

As we boys from the Calle Tour arrived one day early, we could welcome the next day the other participants from Germany, as there were Ernst Hegeler, Thomas Frahm with Carola, Holger Reeder with Waltraud, and Klaus Sievers with Ulrike. They all came by vans for one or the other reason. Michael Kamper and Erhard Rüttgers had planned to come with Ernst in his van but some days earlier Michael's mill in Grevenbroich had burnt down, leaving him without any motorcycle and a lot of troubles with police and insurance. Erhard had some Covid problems earlier and decided to stay back for safety reasons.

Later also the other participants dropped in and we could enjoy a nice dinner in the motel's restaurant. The motel was said to be the oldest one in Sweden while the one we were hosted in 2016 in Fleninge was said to be the first one! Now you can choose... Saturday morning I did a nice tour with Jimmy Clemmensen and his friend to an automotive museum with lots of interesting cars and some motorcycles, but nothing about Vincent. Thought I, but after visiting the rest room which also was made up in some historic style I saw a magazine there opened up at a page explaining the history of the two Phils! Well then, at least... Back at the site we arranged for the lineup which showed an impressive number of 32 Vincents!

In the evening the usual annual meeting of the SVC was held where I was granted the "Lucky Bastard" award for my little circlip problem.

Well, a bottle of Australian wine in exchange of a broken circlip is not such a bad deal after all!

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Sunday morning. I skipped my plan to go back to Gothenburg and take the ferry, instead I loaded my bike into Ernst's van so he would not have to go all the way back driving alone. Another Scandinavian Rally was over with the utmost impression that, although you see the guys just once a year, when you get there you are integrated in their community in lightning speed as if you had just seen them last time yesterday. Thanks for the hospitality folks, and hope to see you again in 2023!

Michael M. Burkert

Foto: Johan Ulff, Jan Stigsén.

Anders byggde egen ISR café racer

Visserligen är det ett Vincentmöte, men ibland dyker högst intressanta maskiner upp bland medlemmarna.

Anders Håkansson, som också innehar en Vincent 1000, tog med sin ISR med Hedlund 1000-motor till träffen.

Nisse Hedlund byggde motorer som mest kom att användas i sidvagnscross i Sverige. Men det var i samband med drag-race som Anders såg ekipage med Hedlundmotor vråla

iväg längs rakan. Och ett frö såddes för cirka 20 år sedan. Anders letade motor under många år och hade samtidigt tankarna på en Featherbed eller Seeley-ram. För cirka fem år sedan fick han vantarna på en Hedlund 1000-motor.

Han fick även tipset av säljaren om Rising-ramen. Ingenjörfirman Sven Rising är mest känd för sin produktion av racingbromsar, men har gjort ramar också.

- Själva bygget tog nog två år. Sedan, från första start till fullt fungerande, ytterligare två år. Tyckte att jag fick gör om allt tre gånger.

Bensintanken kom som den var från England. En mid-size Manx tank, men för att få plats med förgasare gällde att inte tveka.

Med både Hedlunds och Risings ideal om att sätta funktion i främsta rummet,

satte Anders sågen i den nya aluminiumtanken!

En kompis till Anders svetsade och urtagen var ett faktum. Motors andning sköts av två Dell'Orto 40 mm med både accpump och flödare från Ducati 900 desmo -70 tal.

Avgasrören har Anders själv förfärdigat själv av rostfria delar till ett bil-avgassystem.

Att få in motorn i ramen och få till att kedjan spårar var inte det lättaste. En 70-tals Ducati fick släppa till baksvingen.

Elsystemet kommer från en tysk firma Sachse och har valbara tändkurvor.

Fontana 250 mm tar hand om bromsandet och i bak sitter ett Triumph/BSA koniskt nav.

Dämpning och fjädring sköts av Öhlins i bak och Ceriani i fram.

Uppfinningsrikedom var nödvändigt och oljetankens lösning blev en bak o framvänd Manx-oljetank.

- Tanken var att göra en café-racer som passar mitt användande i vardagen, säger Anders.

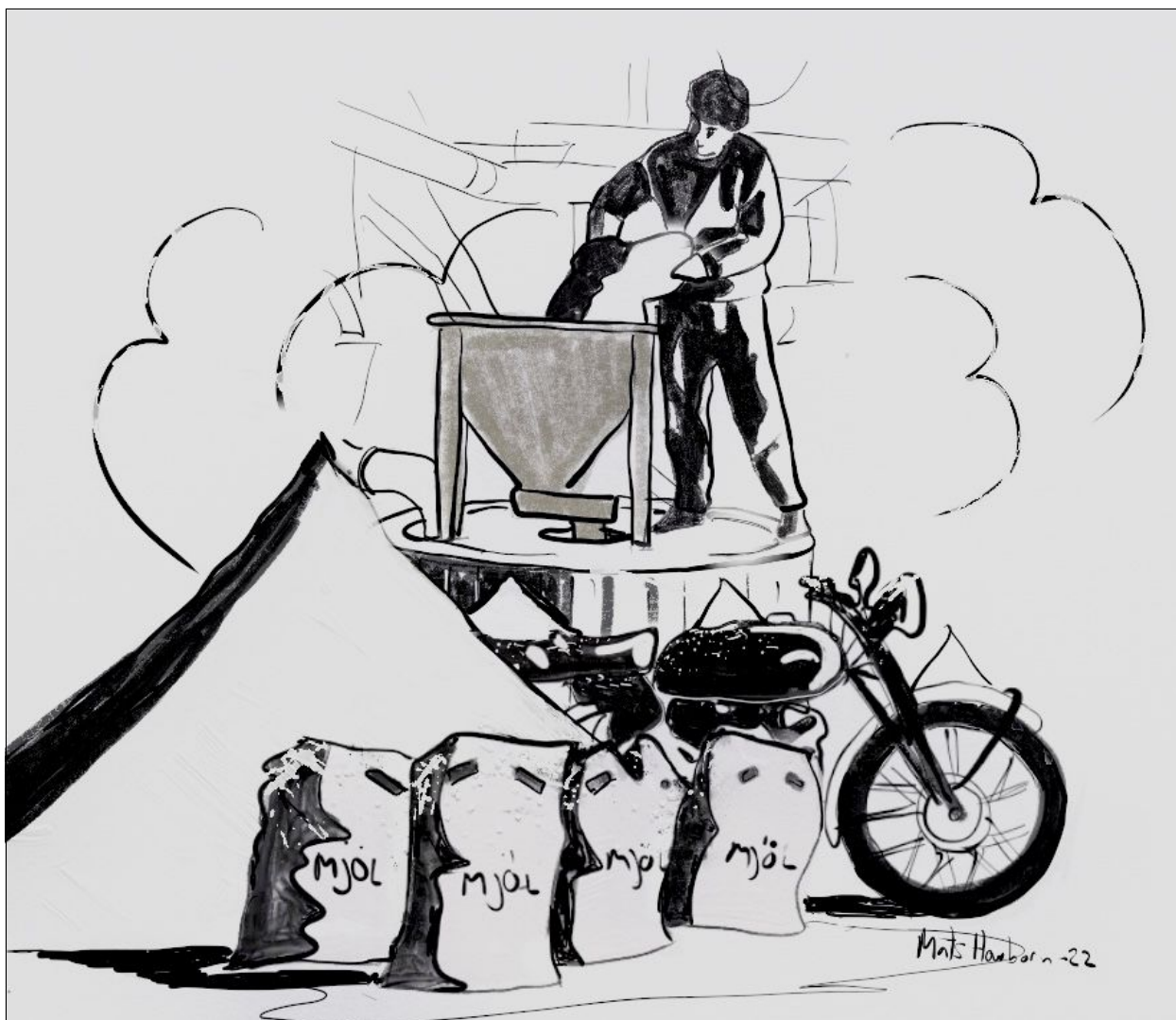
Och det verkar det ju som att Anders har lyckats med!

Text o foto: Johan Ulff

Fiffigt infälld blinkers i ramröret.

Den engelske mjölnarens Vincent

Kommer ni ihåg ryktet det i förra numret om den bortglömda Vincentmaskinen?

Medlemmen Micael Kyander har undersökt saken vidare.

Illustration Mats Harborn

Det måste ha varit strax efter att jag flyttade från Malmö till Södertälje för att börja ett jobb på Scantias exportavdelning, efter mars 1981 alltså.

Kommer inte ihåg vem det var, men tydligen en väl initierad person, som nämnde det.

Troligen hade vi varit på en mc-runda och kommit tillbaks via Järna som ligger strax söder om Södertälje och passerat Saltå Kvarn som ju syns idag från motorvägen. Jag troligen på min skakmaskin Laverda 750 SF.

”Det står en Vincent Black Shadow där inne, knappt att man ser den under all mjöl.” sa denne ”någon”.

Kvarlämnad

”Det var en engelsman som kom dit på den, sökte jobb på kvarnen och fick det. Vincenten blev bara ställd i kvarnen, o lämnad där:”

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

So what, tänkte jag, inte speciellt imponerad av Vincentar. Till saken hör att jag kom som "lillgrabben" i början av 70-talet in i ett "gäng" där alla, och alla dom kände, körde eller ägde Vincent/-ar. Som yngst och dessutom åkandes på bara 500cc, och en cylinder, var det inte mycket att komma med. Att det var en vacker silverfärgad Velo Thruxton hjälpte inte så mycket. Kanske blev jag till och med lite av ett mobboffer, kanske. Många var dom, Karl-Axel "Pipp" Klarberg med både Egli och Rapide och senare även Comet, Bo "Wasa" Olsson med Serie D, Roland Fröjd, Rapide, Oskar Ekstrand med Rapide, Torbjörn Nilsson, Mats Munklinde, Kalle Borg, Arne Johansson, Bo "Ribban" Andersson....

Långlivat rykte

Så Shadowen i kvarnen blev bara något jag terroriserade mina medpassagerare med när man av någon anledning passerade Saltå Kvarn, vilket skett otaliga gånger. Och även om jag var ensam i bilen så dök funderingarna upp på Vincenten i kvarnen. Varför hade han, engelsmannen, kommit hit? Trött på Thatcher? Olycklig kärlek i England, eller lyckligare dito i Sverige ... eller bara arbetslös? Hur kom han hit? Med någon av de flertalet färjor som på den tiden trafikerade Sverige/Danmark och Storbritannien? Eller via kontinenten, men inte åker man väl på en kontinenttur med en Vincent, väl ... Fast det var kanske anledningen till att han hamnade i Järna, Vincenten var slut när han kom dit, det är väl därför den också blev ståendes där, i mjöldammet...

Till slut skedde det osannolika, jag blev Vincentägare. Pipp's Egli, enda snygga Vincenten jag kände till och som jag suktat efter sedan jag första gången såg den på MC-Mässan i Malmö 1970, blev min efter ca 45 års tjt. Av bara farten kom även en Rapide från Norrland in i garaget. Vet inte riktigt hur jag tänkte där, men uppenbarligen hade Vincentintresset vaknat.

Saltå Kvarn står där den står och vid pendlingarna mellan bostäderna på Österlen och Stockholm passerades den ofrånkomligen.

En dag i våras slog jag på blinkersen, saktade in och svängde av. Nu jäklar skulle sanningen om mjölnarens Vincent avslöjas! Kanske var det bara en myt!

Att komma in på Saltå Kvarns kontor är inte lätt. För det första att förstå var det ligger, var en utmaning. När den svårigheten var övervunnen så var det låsta dörrar som stod mellan mig och sanningen. En telefonlista vid en av dörrarna gav ledtråd till hur man kunde nå nyckelpersoner på företaget. De fyra översta på listan svarade inte så jag var på väg att ge upp, men en trädgårdsskötare stod och krattade löv vid Kvarnvillan. "Hur hittar man någon som jobbar på kvarnen?" frågade jag.

"Dom har styrelsemöte idag, så det är nog svårt just nu. Fast där står VDn, men det är kanske inte honom du söker", svarade hon. Men det var det.

Kvarnen hade brunnit

Jonas Regnèr är relativt ny på posten, han var inte där på -80-talet. Någon motorcykel i kvarnen hade han aldrig hört talas om, och hade det funnits så hade det i så fall varit i den gamla kvarnen, som brann för många år sedan.

Så var det med det, tänkte jag, men Jonas lovade att kolla upp med en anställd som jobbat på kvarnen sedan hon var 13 år och nyligen gått i pension.

Sen blev det visning av kvarnen, och det blev helt uppenbart att i dessa kliniskt rena lokaler kunde ingen övermjölad Vincent gömmas.

Lite slunken, berövad en gammal myt, satte jag mig i bilen för färden till Kivik.

En myt fattigare men en mycket trevlig bekantskap rikare!

En vändning?

Men jag hade inte ens kommit till Markaryd innan det plingade det till i telefonen!

Ett sms från Jonas: "Vad har du för mail? Jag har lite att berätta!"

Nästan dikeskörning i upphetsningen. Ja, jag vet. Inga sms när man kör, men det här var viktigt!

Hade den funnits? Hade den brunnit upp? Hade den flyttats till ett annat skjul och glömts bort, bara väntades på att bli "upptäckt"? Eller? Fantasin rusade iväg, och gaspedalen i botten för att snabbt komma hem och läsa mailet från Jonas.

Väl hemma fanns detta i "brevlådan":

"Hej Mikael!

Nu har jag luskat lite, och en av mina medarbetare Lena E, som började på Saltå Kvarn redan som 13-åring, har en del minnen att dela med sig av. Kvarnvillan som nämns nedan står fortfarande kvar mellan bostadslängan och kvarnen, och var under många år boende för kvarnchefen och dennes familj.

Illustration: Mats Harborn

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Idag använder vi villans rum både som konferensrum som för att ta emot gäster i. Så även här finns det en historia...

Lena har precis gått i pension efter många år på Saltå Kvarn, men jobbar några timmar i veckan som "aktiv" pensionär och för att hon är en fantastisk senior som fortfarande har mycket kvar att ge. Som så många andra som passerat "pensionsstrecket".

Nedan avkortat det som Lena skrev...

"Jodå, det fanns en mjölnare, M! Och han hade sin motorcykel i vardagsrummet i kvarnvillan. Han var inte engelsman men motorcykeln var en Vincent. M hade en firma i Åkersberga som sålde växtfärgat garn. Ja, han färgade alltså garnet och sålde. När han fick jobbet som mjölnare på Saltå så tog han med sig garnlagret. Det var en massa säckar med garn!

Vid något tillfälle så tog han in motorcykeln i vardagsrummet i Kvarnvillan för att meka med den. Sen blev den stående där.

Och vid ett annat tillfälle skulle allt garn sorteras, så det hamnade också i vardagsrummet. Under sorteringen så hälldes garnet ut och så blev det också kvar där.

Vi fick gå in och hämta garn om vi ville, så då vadade man i garnet medan man valde färg. Det räckte nog upp på låret.... Motorcykeln stack upp en bit bort.

Ja jisses! ☐ ☐

Kanske det var den historien som blivit till mjöl istället för garn?

Senare tog han hand om garnet och även motorcykeln flyttades ut från kvarnvillan – kanske vidare ut i kvarnen, ingen vet.

Motorcykeln stod nog först i Kvarnvillans hall, men sen i vardagsrummet, där den öppna spisen är. Jag har bilden av hur den stack upp ur garnhavet.

M var lite av en bohem kan man nog säga utan att ta i men var en vänlig själ och hejare på mycket. Han var mycket teknisk och var den som byggde kontrollpanelen till "nya kvarnen".

Den som ersattes med vårt nya styrsystem för ett år sen.

Kontrollpanelen visade alla funktioner i vår sju våningar höga kvarn och var stor som en vägg. Även

kontrollpanelen byggdes i vardagsrummet i kvarnvillan. Då tomt på garn och MC."

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Jag har bett Lena att se om det finns några gamla foton på motorcykeln, M eller garnhavet. Vi får se om det dyker upp något.

Som du kanske vet är vår butik, surdegsbageri och kafé på området väldigt populärt besöksmål under vår-sommar-höst. Kanske ska ni planera in ett stopp nästa gång alla Vincent-motorcyklar passerar förbi för en fika och en liten rundtur på området och för att höra om Saltå Kvarns Vincent samt besöka Kvarnvillan? Det är bara att ni hör av er. Mvh Jonas”

Ja, så den hade funnits! Nu gällde det bara att hitta var den finns idag, eller hade den flyttats ut i kvarnen som brann ...?

I nästa nummer av Information avslöjas sista delen av sanningen bakom myten om ”Den engelske mjölnarens Vincent”.

Påminnelse om riskerna med vår hobby

Många berättelser i Vincentklubben är trevliga minnen från olika utflykter. Med eller utan strapatser. Här är Jimmys maskin efter ett haveri i april på motorväg hemmavid. Övre fästet till ett av framgaffelns fjäderben hade brustit. Troligen sprickbildning.

Jimmy klarade sig men det blev en hel del att reparera!

Han fick ihop maskinen till träffen i juli 2022 i Linköping. Well done!

Men viktigast är att det inte blev större personsador.

Foto: Jimmy Clemmensen

Ny medlem

Jacob Garder

I am very grateful to be a member and was happy to meet most of you at Linköbing meet-up last too. I have always loved British motorcycles. And my first bike was a Norton 750 featherbed Commando when I was 18 years old, some 25 years ago. I have always been a big featherbed fan and ever since I first lay eyes on a NORVIN I was sold. I absolutely have had this as my dream bike for years.

I am fortunate now to have 2 NORVIN 1000 projects in the making. Ever since I made a NORVIN 500 with a friend, the 1000 was a definite target for the bucket list. Dreams coming true with great help from people in this great Vincent club. First of the 1000 NORVINs is a genuine 60s series D build from Hasting in oily rag condition, ready to ride next summer.

The other is a project in the making. A '62 Manx rolling chassis with a series D engine, that Egil recommissioned and Martin is building with me. Hopefully on the road next summer too.

My fascination of the Vincents also go for the more pure bread Vincents. I lucky to carry on the responsibility of Jimmy's very correct '48 Series B originally sold to Copenhagen and now still riding in Copenhagen. A very beautiful, reliable and powerful bike. Hope to see more of you on the road and when we have the chance to meet again. Until then, cheers from an genuine Ogri's fan!

Sture Fredin efterlyser en motor eller ett motorblock till en Black Shadow från 1952 med motor nummer F 10 AB / 1B/ 8873 utbytt av Claes Rundgren i Sandviken ungefär 1962. Jag efterlyser också en bakram till en Black Shadow från 1951 med ramnummer RC 8546 B utbytt i början av 1970 - talet. Hälsningar från Sture Fredin i Bjuråker.

Och Mikael Amundin efterlyser fortfarande den RFM ramdel som satt på hans Shadow från början. Den har nummer RC 11066. Den byttes in hos Sören Skoog på grund av en viss skevhet. Mikael skulle gärna vilja få tag på den igen.

Monteringsverktyg för låsring

Låsringen till ventilskafvet på Vincent kan vara riktigt luriga att montera. Den som har en svarv kan framställa ett liknande verktyg som på bild. En hylsa och en konisk pinne. Låsringen träds först på den koniska pinnen. Man får då större möjlighet att trycka över låsringen på ventilskafvet. Utan verktyg är det lätt att det säger sproing, och ringen är borta för alltid ! Tipset är från Facebook där tyvärr inga mått var angivna.

Tack till Calle Sjöblom, Börje Kollnert, Jimmy Clemmensen och Micael Kyander som bidragit med material till detta nummer.

Tomas' place var träffpunkt under 2022

Skåningen Torbjörn (mörk tröja med röd ärm) såg inga problem i att ta sin Rapide de 24 milen till vårmötet. Well done!!

På vårkanten ordnades en mindre vårträff hos Tomas J i Småland.

Neville Higgins underhöll oss med korta historier från hans tävlingar på olika banor och baktävlingar i England på 60-talet. Siffror och annat var noggrant nedtecknat i numera något gulnade anteckningsböcker.

En utmärkt lunch åt vi på lokala golfklubben och efteråt fick vi kaffe och hembakad kaka i Tomas' "man cave" där också en fyrventilad Cometmotor var utställd. Vi gjorde besök i verkstaden och kollade upp hans olika projekt.

Alla var nöjda efter denna heldag. En eloge för en fin träff till Tomas och Ann-Sofi!

Även senare på året, i oktober, kom tanken på en liknande träff med baktanken att klubbens nestor Neville Higgins fyllde år. En anledning så god som någon.

22 deltagare hälsades med kaffe och bulle av Tomas och hans Ann-Sofi.

Däcksparkning i verkstaden och i Tomas' man cave. Sen besök i Tomas' verkstad och inspektion av motorblock och topplock som var inne för bearbetning.

Sen dags för pizza som Tomas och Ann-Sofi ordnat. Till och med kebabsås till vissa av pizzorna!

SCANDINAVIAN VINCENT CLUB

Efteråt visade födelsedagsbarnet Neville diabilder över hur man installerar en amerikansk Ford V8 i en engelsk bil efter att ha gjort egna förstärkningar i kaross.

- Rear axle had to be an Aston Martin. Han tog fästen från originalaxeln, klammade fast dem och transporterade kalaset till en svetsare som svetsade fast dem på axeln.

Sen visades hisnande bilder från Skottland och flertalet fotvandringar. Neville och hans kompis besteg i princip varenda bergskedja de hittade. En fullmatad dag och trevlig födelsedag.

Bidrag till tidningen insändes till Johan U: johanulff.1@gmail.com eller ring 0760-524064.

Inhold til naeste nummer sendes til Jimmy C: clemmensenjimmy@gmail.com

Textmaterial sändes som wordfil och bildmaterial som jpg-fil. Inget ansvar tages för tryckfel.

Deadline: **31 mars 2023**

Lars Rydberg

Vi måste tyvärr meddela att mångåriga medlemmen Lars Rydberg, Hedemora, har avlidit. Han var tongivande i klubbens tidiga period och står bakom en serie med tips om reparationer i gångna klubbtidningar.

Lars och hans livskamrat Agneta Haglund (Cometförare) har varit med på i princip alla möten fram till någonstans 2015. Senast var han och Agneta med på 50-årsträffen i Hökensås.

Lars höll sin maskin igång på det sätt man fick göra på -60, -70 och -80 talet då det saknades både generatorer och tändningsapparater samt nästan alla slitdelar. Exempelvis var tändförställare, ATD:er, i bra skick eftertraktade.

Kolvar kunde tas från någon Volvomodell, etc. Kreativiteten frodades och det var inte långt mellan reoveringarna. Det mekades alltid på mötena förr och det var inte små justeringar utan stora jobb som utfördes ute på grusplanerna med ytterst enkla verktyg och sisådär kunskap.

Förutom andra minnen, så blir vi påmindna om Lars varje gång vi kan läsa hans kluriga tips som nu återfinns på klubbens hemsida.